

בס"ד ח' אייר ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 18: 57
צאת השבת - 19: 49
רבנו תם - 20: 38
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עֵלוֹן מִסִּי 1299

- @ במוצאי שבת מתחילים "ברכת הלבנה".
- @ ביום חמישי סוף "ברכת הלבנה" כל הלילה.
- @ ביום שישי יד' אייר "פסח שני" - לא אומרים תחנון.
- @ ביום שישי הילולת רבי מאיר בעל הנס זיע"א

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטידין: "יחי דברי"
(יחזקאל כ')

השבת כג' לעומר,
פרקי אבות - פרק ג'

אֲחֵרֵי מוֹדֵת - קְדוּשָׁיִם

סגולה להשתתף בשיעורו בלויין
של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

מֵעֵינֵי הַפְּרִשָׁה: אַחֲרֵי מוֹת:

- ← הוראות לכהן הגדול בהכנסו לקודש הקודשים.
- ← דיני יום הכיפורים.
- ← אסור שחיתת חוץ.
- ← איסור אכילת דם ומצוות כיסוי הדם.
- ← חזרה על דין האוכל נבלה וטריפה.
- ← אזהרה להתרחק מכל תועבות עבודה זרה.
- ← טהרת המשפחה.
- ← התרחקות מכל המעשים המגונים של תושבי ארץ כנען.

קְדוּשִׁים:

- ← הציווי להיות קדושים.
- ← הזכרת מצוות רבות שבין אדם לחברו, ובין אדם למקום.
- ← האזהרה לשמוע בקול ה', כי אם לא כן ה' יגלה אותנו לחוץ-לארץ.
- ← ציווי על חובתנו להיות קדושים ושונים מאומות העולם.

"אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תֵּרְאוּ וְאֵת שִׁבְתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ"

מדוע בעשרת הדברות התורה הקדימה שבת, לכיבוד הורים, וכאן כיבוד הורים קודם לשבת? הרוקח: "שאינ לשמוע להם לחלל שבת". גם ההורים חייבים בשמירת השבת, זאת למדנו מעשרת הדברות, וכאן למדנו, שיראת הורים אינה גוברת על שמירת שבת.

"אֲחֵרֵי מוֹת שֵׁנֵי בְּנֵי אֶהְרֹן"

ר' אפרים אומר: כתוב במדרש שלא מתו בני אהרן אלא כי נכנסו שמוי יין. על זה הרמז בפסוק: שני בני אהרן סיי' יין ועוד: במילה 'שני' תרגמו ראשי תיבות שמוי יין נכנסו.... (ב. בר דין הי"ו)

"וְאֶהְבֵּת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךְ אָנִי ה'" (וי"ט י"ח)

מטבעו אין אדם אוהב את כל איבריו במידה שווה. כשעומדים להכותו בראשו הריחו מחפה בידו על הראש, לפי שהראש חביב עליו וחשוב בעיניו יותר מן היד, בכל זאת אוהב הוא את כל איבריו. כך צריך להיות גם באהבת ישראל. אף כי אי אפשר לאהוב את הכל במידה שווה, אולם אהבה יש לרוחש לכל אחד ואחד. (כנפי נשרים)

"כֹּל הַתְּקַלֵּל הָרֶשַׁע"

כך הם המצוות שבין אדם לחברו, הם אינם בשביל האחר אלא בשבילנו כדי לא להשחית את המידות שלנו... נכון שהחרש איננו שומע אך ברגע שאני מקלל אני משחית את מידותיי ואת זה התורה רוצה למנוע ממני. הבה נביט למעלה ולא נשחית את מידותינו.

ה"הוכח תוכיח את עמיתך וכלא תשא עליו חטא" אס אתה מוכיח לחברך אל תגיד לו שהוא רשע, רק תרומם אותו ותאמר לו שהוא עמיתך שהוא חברך, "ולא תשא עליו חטא" אל תשימהו לחוטא כדי שיתקבלו דבריך.

"אִשֶּׁר יֵעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְהִי בָהֶם"

"וחי בהם" - אומר הרבי מקוצק - מצוות יש לקיים "אשר יעשה אותם האדם וחי" - בעודנו חי, צעיר ויצריו עמו. כאשר מחכים עם קיום המצווה לעת זקנה, כאשר תש כוחו של אדם, כאשר אין כוח לחטוא, יוצאת גם המצווה עיפה.

"בְּזָאת יָבוֹא אֶהְרֹן אֶל הַקְּדוֹשׁ"

רש"י במקום פירש שלא בכל עת אלא ביום כיפור. (זר הצב). "בזאת" אותיות בזא"י בגימטריא והת' = תשרי. שהמילה בזאת מרמזת על יום כיפור ורק ביום זה מועילה העבודה הזאת.

"וְאֶהְבֵּת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךְ אָנִי ה'" (יט, יח)

כאשר שני יהודים אוהבים זה את זה, נעשה שם הוי' מלא, כי פעמים "אהבה" (13+13) עולה בגימטריה כ"ו (26), שזו הגימטריה של שם הוי'. על-ידי "וְאֶהְבֵּת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךְ" מגיעים ל"אני הוי" - ששם הוי' יהיה במילואו.

(רבי שאול-ידידיה טאוב ממודז'ין)

"כֹּל הַתֵּלֵךְ רֵכִיל בְּעַמְּךָ לֹא תַעֲמֹד עִלְ דָּם רֵעֶךָ אָנִי ה'"

ברכילות לא נאמר "בכיה לדורות" ובהוצאת דיבה במרגלים אכן נאמר "בכיה לדורות". לכן התיבה "דם" רי"ת "מוציאים דיבה". לא לשכוח שאחרי החיים יש גם אחרי המוות. לכן להיות "קדושים" זה המתכון לחיים טובים. (שלמה אלביליה הי"ו)

"וְשִׁפְךָ אֶת דַּמּוֹ וּכְסָהוּ בְעֶפְר"

אומר השד"ל, "וכסהו בעפר", כדי שלא יישאר דם, שכן לו נשאר דם על הקרקע, עשויים לטעות ולחשוב שדם אדם הוא, ועלולים גם לחשוב, שבארץ ישראל הקדושה, נשפך ח"ו דם נקי.

פִּינַח הַנְּיָבִים וְהַפְּתִיגִים

רְבִי אֶלְעָזָר חֲסִמָּה אֹמֵר:

תְּקוּפוֹת וְגִמְטְרִיאוֹת פְּרָפְרָאוֹת לְחֻמָּה. (אבות ג' יח)
תְּקוּפוֹת = עֵינֵי הַלּוֹךְ הַמְזוּלוֹת.

וְגִמְטְרִיאוֹת = חֶשְׁבוֹן הָאוֹתוֹת.

פְּרָפְרָאוֹת לְחֻמָּה = כְּמוֹ הַפְּרָפְרָאוֹת שֶׁרָגִילִין לֵאכּוֹל בְּסוּף הַסְּעוּדָה לְקִינוּחַ דְרָךְ תַּעֲנוּג, כִּךְ הַחוֹכְמוֹת הַלֵּל מַכְבְּדוֹת אֶת בְּעֵלֵיהֶם בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת.

הִסִּיּוֹ מִכְּשׁוֹל מִדּוּךְ עִמִּי! הַעֲלוֹן טַעֲמוֹן גִּינְיָה. אֵיךְ לַעֲיִן בְּעֲלוֹן בְּשַׁעַת הַתְּפִילָּה וְקִרְיַת הַתּוֹרָה. בְּמִקּוֹם שֵׁשׁ עִירוֹב, יֵשׁ לְטַלֵּט עֵי קָטָן. יִתֵּן לְהוֹרִיד אֶת הַעֲלוֹן בְּאִתְרֵים הַדְּתִיִּים "לְדַעַת", "חִידוּשִׁי", "דְּרֹשׁוּ": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

קדושים תהיו – ביעד להניצל מאיסור אכילת תולעים

בקץ מצוי מאוד תולעים יותר מאשר בחורף, לכן יש להישמר ולבדוק כל מזון הנכנס לפה.

א. תולעת אפילו היא זעירה ביותר, אם ניתן לראותה, הרי היא אסורה, ואפילו אם נראית רק כנגד השמש בעין בריאה וחדה, אסורה באכילה (ילקוט יוסף איסור והיתר ח"ב עמ' קצג בדיקת המזון כהלכתה עמ' 97).

ב. תולעת זעירה שאדם בעל ראייה טובה אינו יכול לגלותה מחמת קטנותה אינה אסורה. כגון שנראית רק ע"י מכשיר מיוחד מיקרוסקופ (ילקוט יוסף הנ"ל בדיקת המזון כהלכתה עמ' 98).

הערה: חייבים לדעת שפעמים צבע התולעת זהה לצבע הפרי, וקשה לזהותה אלא אחר שעושים בדיקה יסודית.

כגון: חרק ירוק הנמצא על עלי חסה, חרק אדום על תות שדה (עיין בספר תולעת שני ח"ג נספח ד' בנושא חרקים בתות שדה באריכות נפלאה), לכן צריך התבוננות טובה בשעת הבדיקה.

ג. מותר לבדוק ירקות בשבת אם אין עליהם חרקים וכשימצא תולעת גדולה ע"ג הירק מותר להסירה, כי הרי התולעת עומדת בפני עצמה, ואין בהסרתה משום איסור בורר אך טוב שייקח את התולעת בזהירות עם קצת מן הירק, ולא לטלטל אותה בפני עצמה, גם מחשש שלא יהרגה בידיו, אך שמוצא תולעים קטנים לא יוציאם בשבת לבדם, אלא עם קצת מן הירק (תולעת שני עמ' קיד).

ד. אסור ליתן בשבת פירות בתוך קערת מים כדי שהפסולת והתולעים יצופו על פני המים, שיש בזה איסור בורר (ילקוט יוסף שבת ג עמ' שכה).

ה. ירקות ופירות שנקיים בדרך כלל מלכלוך, וכן נקיים בדרך כלל מחרקים [כגון ירקות המוחזקים ללא תולעים], החושש לנקיונם [מחמת ריסוס וכיו"ב] ורוצה להשרות את הירקות או הפירות עם מעט חומר המפגי את החומר המסוכן, מותר לעשות כך בשבת (תולעת שני ח"א עמ' קטז) [ובלבד שיוציא את הפירות מתוך המים לאחר הניקוי ולא את המים מתוך הפירות משום בורר].

ו. זבוב או יתוש וכדומה שנפלו לתוך כוס של משקה, מעיקר הדין מותר להוציאם בשבת ביד או בכף כדי לזרוקם, ואפילו בלי משקה כלל, ואין בזה חשש איסור בורר, ומהיות טוב, ונכון להחמיר ולהסירם יחד עם מעט מהמשקה, או שיעשה כן על ידי הטיית הכוס לצד ושפיכת מעט משקה עם הזבוב (ילקוט יוסף שבת ג עמ' רפז).

הרוצה לאכול תות שדה יש לנקות לפי הסדר הבא:

שלב א' לנקות מטיב מעולה.
שלב ב' חותכים את העלה הירוק עם מעט מהפרי, וכן מסירים מקומות מקופלים וסדוקים ואזורים רכים מאוד.

שלב ג' משרים במי ניקוי ל-3 דקות.

שלב ד' שוטפים היטב תחת זרם מים חזק תוך כדי שפשוף על ידי ספוג/מברשת מכל הצדדים.

מומלץ לחצות את התותים ולבדוק בפנים, אם מצויה תולעת בתוך התות. (הובא מספר קדושים תהיו)

יש שטוענים שקנו מוצר בהשגחת הבד"ץ ולכן אין חשש לתולעים, אולם אין זה מספיק.

מוצרים שאינם מעובדים, כגון: ירקות טריים, קטניות ארוזות כגון: אורז, שעועית, אמונה יבשה, ההשגחה היא רק על כשרות המוצר שאינו מכיל חומרים אסורים, ושהופרשו תרומות ומעשרות וכדומה, אבל על נקיות מתולעים אין הבד"ץ נותן כשרות [ואע"פ שהבד"ץ בודקים מחרקים קודם האריזה, אף על פי כן המוצר יכול להתלעלע מחדש] לכן על הקונה לבדוק.

מכל מלמד השכלתי

מה בין נקימה לנתיחה

מבט מהפרישה על שילום בית

בין איש לאשתו, כמו בין כל אדם לחברו, יש רגעים של אהבה. מילה שלא במקום, ציפייה שלא התמלאה, תחושה של פגיעה. זה טבע החיים.

דווקא ברגעים האלו, התורה מאירה לנו דרך ברורה כיצד לנהוג, כדי שהקשר לא ייפגע אלא יתחזק.

נאמר בתורה: "לא תקום ולא תטור את בני עמך". במבט ראשון מדובר באישר פשוט לא לנקום, לא להחזיר על מה שעשו לי. אך חז"ל מלמדים שיש כאן עומק נוסף: לא רק להימנע ממעשה של נקמה, אלא גם לא לשמור בלב.

נקימה היא דבר גלוי. אדם נמנע מלעזור לחברו משום שבעבר לא עזרו לו. זו תגובה של "מידה כנגד מידה", שאינה דרכה של תורה. לעומת זאת, **נתיחה** היא עדינה וקשה יותר. האדם כן עוזר, כן מתנהג כראוי, אך בפנים נשאת תחושה של "אני זוכר מה עשית לי". המעשה מתוקן, אך הלב עדיין מחזיק את העבר.

הסיבה לקושי בשלום בית

פעמים רבות אין הריחוק נוצר מריב גדול אחד, אלא מהצטברות של דברים קטנים שלא קיבלו הבנה. מילה שנשארה בלב, תחושה שלא נפתרה, זיכרון שחוזר ומוזכר - כל אלו מצטברים ויוצרים עם הזמן **מרחק**.

5 שלבים לשלום בית

א. דרכה של תורה היא בראש ובראשונה לא לשמור טינה בלב. כפי שנאמר: "לא תשנא את אחיך בלבבך", אלא לדבר, לפתוח את הדברים בנחת ובכבוד, לשחרר רגשות. לא מתוך האשמה, אלא מתוך שיתוף כנה, לא "אתה תמיד..." אלא "זה היה לי קשה..."

ב. בנוסף לכך יש זמן ודרך - לא בשעת כעס עם אמוציות, אלא מתוך יישוב הדעת ורצון אמיתי לתקן.

ג. יחד עם זאת, לאחר שנאמרו הדברים והובנו, מגיע החלק העיקרי - **לדעת לשחרר**. לא לשוב ולהזכיר, לא לנהל חשבונות, ולא להעלות את העבר בכל הודמנות. שלום בית אינו מתקיים על פי פנקס של זכויות וחובות, אלא על פי **מידות של יתור, מחילה ונקיות הלב**.

ד. אין זה דבר קל. טבע האדם לזכור ולהרגיש. אך כאן נבחנת גדלותו - ביכולתו **להתגבר, למחול**, ולהניח לדברים שכבר עברו. וכאשר דברים ישנים עולים מחדש, יש להזכיר לעצמנו: כבר דיברנו, כבר פתרנו - וכעת בוחרים להמשיך הלאה.

ה. לכן ראוי לכל זוג לקבוע **זמן קבוע של איכות** לשיחה רגועה ושלווה, לא בשעת לחץ ומתח, אלא ברוגע ובשלווה. בזמן כזה ניתן להציף דברים קטנים, מתוך דגש להבין אחד את השני ולסדרם מתוך יישוב הדעת, וכך למנוע הצטברות של קושי.

זהו המסר המרכזי מהפרשה שאין די בכך שלא לנקום. שלמות המידה היא כאשר הלב נקי, ללא טינה וללא שמירה של העבר. כך נבנה בית של שלום ושלווה והשראת השכינה, על יסודות של אהבה, כבוד ונקיות הלב. שבת שלום ומבורך!

הרב שלמה דויד הי"ו

יועץ זוגי ומלווה לצמיחה משותפת.

כריות לא מדברות

אם הכרית של ישראלה פרץ, יכולה היתה לדבר, הייתם שומעים ממנה תפילה וזעקה מן הלב. הכרית של ישראלה פרץ אם לשלושה ילדים (האחרון מבניה, אז, תינוק בן יומו) עברה חוויות רבות של דמעות ותחנונים ובקשות לקב"ה במשך חודשים ארוכים של אימה ובלהות. צריכות הנשים היולדות להודות לקב"ה השכם והערב, על היציאה מסכנת הלידה בבריאות איתנה של נפש וגוף. נכון, שעות המכאוב והסבל מסתיימות על פי רוב בחיך מאושר של אם מתרגשת.

כשישראלה ילדה את בנה השלישי מיכאל, הכל היה תקין. מיכאל קיבל ציון גבוה מיד עם היוולדו, משקלו 4.5 ק"ג בלי עין הרע, הלידה היתה קלה ומיד אחרי הבשורות לבני המשפחה העלויים, הולב מיכאל למחלקת התינוקות ואמו הוזזה לנוח שנת ישרים במחלקת יולדות.

לאחר שש שעות שינה עמוקות התעוררה ישראלה וביקשה לקום מן המיטה. זה לא כל כך הלך. הרגליים היו כבדות עליה, והידיים עוד יותר. היא ניסתה להזיז אצבעות, אבל זה הלך בקושי. היא חשבה שהיא חולמת וביקשה לישון עוד קצת... אולי זה רק חלום בלהות. אחרי שעה ניסתה שוב לקום, אך אובי, חוץ מהראש שנע ימינה ושמאלה, ושאר חושיו, כל הגוף היה מאובן ומשותק.

הזעקה המבוהלת של ישראלה הדהדה מקצה המחלקה והגיעה עד לחדרי הניתוח. צעקה-זעקה של שוד ושבר, בהלה, חרדת מוות מפני הבאות. חולים, רופאים ואחיות איטמו אוזניים.

ישראלה, סגנית המנהל, מורה בכירה בבית ספר מכובד במרכז הארץ, אשה כשרונית ורבת-פעלים, נחשפה לראשונה בחייה, ללא הכנה מוקדמת לנורא מכל. שיתוק של הגפיים. היא, שהיתה הרוח החיה, מנהלת ישיבות ביד רמה, מצוייה בתחושה משפילה של כלי אין חפץ בו...

והרופאים: לאחר בדיקות ארוכות נותרו פעורי פה וחסרי אונים. גם רופאים מומחים שהוזעקו מחו"ל לא הצליחו לאבחן מה מקור הבעיה, האם זה וירוס, חיידק טורף, או אולי קריסת מערכת העצבים, גיעה מוחית?

לאחר שבועיים של נסיונות טיפוליים, איבחונים ובדיקות שונות הועברה ישראלה פרץ שבורה לבית לוינשטיין אולי שם תרשם איזו ישועה. מיכאל התינוק נשאר אצל סבתא. בעלה גלעד, איש טוב ירא שמים וחרוץ לא עזב אותה לרגע, ופיו מלא מילות עידוד ואופטימיות, כמו שבעל יהודי צדיק צריך להיות. "משותק לנו הגוף" לחש גלעד לרעייתו, "אבל אין לי ספק אשתך, שישועה קרובה לבוא".

ישראלה פרצה בככי תמרורים. שלושה חודשי שיתוק מוחלט היו כבדים משוא. כוחות נפש עצומים נדרשו לה כדי לומר לגלעד את המונולוג הבא "גלעד, אתה עדיין איש צעיר, ועתידך לפניך, יש לנו שלושה ילדים מתוקים שצריך לגדל. אני מחוץ למשחק החיים. אני רק ראש בלי גוף, ובשביל לגדל ילדים ולבנות משפחה צריך גם גוף. הקבי"ה נטל ממני את הגוף, זה רצון השם ואני מקבלת גזירה זו באהבה עד כמה שביכולתי... אתה בעל צדיק ואיש נפלא ויקר, ואני מלאה הערכ ליעידוד שלך ולחיוק היומיומי, אבל אני מאפשרת לך לבנות חיים אחרים, בלעדי".

ישראלה בלעה את דמעותיה וליבה נכמר בקירבה, אבל היא הרגישה שזו האמת לאמתה, וכי אין זה הוגן וצודק להעמיס על גלעד גם אותה, החולנית והמשותקת... "אני עד יום מותי אשאר בעלך" ענה גלעד "את עוד תלכי על הרגליים... חידלי מדברי ההבל הללו...".

בחדר של ישראלה היו עוד שלוש חולות בתהליך של שיקום. האחת, מירב, אשה צעירה עיוורת. השניה, נורית חולת טרשת נפוצה, והשלישית, נוגה, פצועת תאונת

דרכים צולעת קשה ועסקה ברקימת כריות.

כשישראלה הגיעה למחלקה היא העניקה לה כרית במתנה "את חברה שלי" אמרה נוגה, "תניחי ראשך על הכרית שלי, ובעזרת השם תבריא".

ישראלה השקיעה את ראשה בכרית הקטנה שקיבלה מנוגה והחלה לדבר עם הקב"ה: "אבא שבשמים, אני יודעת שאני לא צדיקה גדולה, ואין לי ספק שהשיתוק הוא גזירה מתוך רחמים. אבל יש לי תינוק קטן בבית. שעוד לא ליטפתי, שלא חיבקתי. מיכאל שלי עדיין לא חש מגע של אמא חמימה. למה? למה אבא שבשמים? אולי תרחם עלי ובמקום משותקת 100% תהפוך אותי לעיוורת כמו מירב. נכון היא עיוורת, אבל היא יכולה לחבק את ילדיה... ואני כל כך רוצה לחבק את מיכאל..."

אולי תחליף את השיתוק הנורא שלי בטרשת נפוצה, כמו שיש לנורית. נכון, זו מחלה סופנית, אבל לפחות עכשיו נורית יכולה לשחק עם ילדיה... או אולי לחלופין אבא שבשמים, אני אפילו מוכנה לאבד את היציבות הנפשית כמו נוגה, שהיא אומנם משונה, אבל לפחות היא אמא עם רגשות ויכולת לחבק, לנשק... כמה נורא להיות משותקת, חסרת אונים..."

הכרית של ישראלה "הפגימה" וספגה הכל.

"אבא שבשמים... אתה הרי יודע מה טוב ומה נכון בשבילי... עשה בשבילי רק מה שמגיע לי..."

תפילה זו בקעה רקיעים. למחרת הגיע לבית לוינשטיין דר' ארנולד סקופשטיין מהולנד מומחה בעל שם עולמי.

הוא בדק את ישראלה במשך שעה ארוכה, עיין בתיק הרפואי ואמר: "השיתוק שלה זו תופעה חולפת, לפי הערכתי זה ייעלם והיא תבריא תוך חודשיים עד שלושה". המילים החמות היו כמים צוננים לנפשה העייפה של ישראלה.

לראשונה היא שומעת מומחה שמשמיע עתיד ורוד.

אחיה צ' כשהגיע לגלעד עם אחותו נחמה לביקור, הוא שמח לשמוע את אבחונו של דר' סקופשטיין. הוא חיכה לרגע שבו חברותיה לחדר של ישראלה תלכנה לחדר האוכל.

הוא נעל את החדר פנה לישראלה ואמר "ישראלה את בריאה. לבי אומר לי שהגזירה בוטלה".

"דר' סקופשטיין איננו מדבר מגרוננו, זו בת קול משמים, קומי עכשיו מהמיטה!!!!". ישראלה היתה המומה.

"קומי" צעק גלעד "את בריאה!!! זהו, עכשיו זה זמן של רחמים". ישראלה לא האמינה, לפתע נוסכו בה כוחות טמירים, היא צבטה את רגליה וחשה בכאב דקיק... כאב שחודשים ארוכים נעלם ממנה.

נחמה אחותו של גלעד, סייעה לה לעמוד והיא התחילה לגרור רגליים... נשענת על קירות וכיור ודלת...

לא יאומן, אבל מתקדמת.

לקח לישראלה ימים מספר לחזור לעצמה, אבל השיתוק הנורא נעלם כלא היה. היא נפרדה בבשיות מחברותיה לחדר ואיחלה להן החלמה מהירה. כשהיא פנתה ללכת, קראה לה נוגה "ישראלה, ישראלה... אל תשכחי את הכרית הרקומה שנתתי לך ביום שהגעת לכאן".

ישראלה נטלה את הכרית מידיה של נורית וחיבקה אותה חזק חזק. כשהגיעה הביתה, היא נפנתה לחדרו של מיכאל, תינוקה החמוד, הרימה את ראשו והניחה את הכרית למראשותיו. "ילד מתוק שלי... הכרית הזו שמעה הרבה תפילות של אמא... תפילות שהרקיעו שחקים. היא גם מלאה דמעות של אמא. יהי רצון שהן ילוו אותך ילדי בהמשך חייך, בבריאות ושמחה".

ישראלה נעמדה סימון למיטתו של מיכאל לתפילת ערבית. עיניה ולגו כשהגיעה לברכה: "ברוך אתה השם רופא חולי עמו ישראל".

("העתונאי" קובי לוי)

"פסח שני"

יום י"ד באייר הוא "פסח שני". בזמן בית-המקדש הייתה זו הזדמנות נוספת להקריב קורבן פסח עבור אלו שלא יכלו לעשות זאת בפסח הראשון.

מה קרה בפסח שני?

בשנת 2449 לבריאת העולם, ציינו בני-ישראל את יום השנה הראשון ליציאתם ממצרים בי"ד בניסן והקריבו את קורבן הפסח. על-פי הציווי האלו, רק אנשים הטהורים מטומאת פסח יכלו להביא את הקורבן. קבוצת אנשים קטנה שהייתה טמאת-מת באו ומשה ותלונה פיהם: "אנחנו טמאים לנפש אדם. למה נרע לבלתי הקריב את קורבן ה' במועדו בתוך בני-ישראל?"

לאחר ששאל את פי האלוקים, מסר להם משה רבינו. שלושים יום לאחר חג הפסח יצויין חג הפסח השני. בי"ד באייר, אלו שהיו טמאים או בדרך רחוקה בפסח הראשון, יוכלו להקריב את קורבן הפסח בהלכתו.

מה עושים בפסח שני? כיום, כשביט המקדש לא עומד על מכונו, מציינים את יום י"ד באייר כיום שמחה ואין אומרים "תחנון".

אכילת מצה: נוהגים לאכול מצה ביום זה. אך שלא כמו בפסח הראשון, מותר לאכול חמץ במשך כל היום.

רבי מאיר בעל הנס

רבי מאיר בעל הנס היה דמות יוצאת דופן בהיסטוריה היהודית. לחייו ולתורתו הייתה השפעה עמוקה על הקהילה היהודית, ומורשתו ממשיכה לעורר השראה ולשנות את חייהם של אנשים כיום. המעלות הקשורות לקברו, לרבות רפיו, הדרכה ואנרגיה רוחנית, הן עדות למתנתיו הרוחניות יוצאות הדופן. למי שמבקש להתחבר לקדושה ואמונה, הביקור בקברו של רבי מאיר הוא הכתובת לזה מכיוון שזה מעביר אותך חוויה עוצמתית ומשמעותית.

קיימות מספר סגולות הקשורות לקברו של רבי מאיר. אחת הסגולות המשמעותיות ביותר היא היכולת להביא לרפיו ולשינוי בחייהם של המבקרים בקבר. אנשים רבים דיווחו שחוו רפיו פיזי או רגשי לאחר ביקור בקבר, ואחרים דיווחו על תחושת שלווה ורוגע.

בנוסף למעלות אלו, אנשים סבורים כי קברו של רבי מאיר הוא גם מקום של אנרגיה וחיבור רוחני גדול. אנשים רבים מדווחים על תחושת קרבה לאלוקים לאחר הביקור באתר, ואחרים מדווחים על תחושת השראה באמונתם. סגולה לומר ג' פעמים "אלוקי דמאיר ענני".

<p>שלושים שנה משדרים את שער התורה הגדול פתול ארצו "אברהם יגל"</p> <p>משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הר"ה ג' יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רמת השרון 3 יבנה בשעה 21:30. השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"</p>	<p>כל הישועות והברכות לאברהם ומיטרה הקקיאן שתומו לטעודה היבועית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה לשנים רבות וטובות וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם לרפואת מיטרה ומרים הקקיאן להבדיל לעיני שמעון דרך-חיים בן אברהם ז"ל</p>	<p>כרכול איתחיליט</p> <p>לעדן ויחלה כהן להולדת הבת יה"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאה, תוכל לחופתה וצליח וזכו דרכה ומעשיה וברכה והצלחה למשה ומזל כהן דוד וויטל ועיי שירו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם</p>	<p>כרכה והלחלח</p> <p>לשויזה לוויד שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית. אושר ופרנסה טובה יתגשמו משאלות ליבה לטובה ברכה והצלחה לכל ילדיה</p>	<p>כרכה והלחלח</p> <p>מאיר אלמלכה שיתברך ברוחנית שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית. אושר ופרנסה טובה יתגשמו משאלות ליבו לטובה ורפואה שלימה ליעקב בן סוליקה רפואת הנפש והחן</p>	<p>כל הישועות והברכות לניסים וטובה בבדיה</p> <p>שתומו לטעודה היבועית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדא לרפואת ניסים בן סולטן לעיני אברהם בן נסימי ז"ל</p>
---	---	--	---	--	--

<p>כרכה והלחלח</p> <p>רדה וירמיהו נסימי יתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, לשנים רבות, וברכה והצלחה ליעקב-יאיר וישי-דוד ושלוחו בדרכיהם ומעשיהם יתגשמו משאלות לטובה</p>	<p>כרכה והלחלח</p> <p>נאצי ורסקה ישר וכות תרומתה יתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית. אושר פרנסה טובה נחת ושלווה יתגשמו לטובה ולברכה וברכה והצלחה לכל ילדיהם ומשפחתם</p>	<p>כרכה והלחלח</p> <p>ככל וילישי-טרכי להולדת הבת אוייה יה"ר שתגדל בנחת כשרה רבקה רחל ולאה, תוכל לחופתה וצליח בכל דרכיה ומעשיה בנחת יתברכו באור התורה בדרך הישרה כל ימי חייהם</p>	<p>כרכה והלחלח</p> <p>לדחל נאמן שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית. אושר ונחת פרנסה טובה יתגשמו משאלות ליבה לטובה ברכה לעשהאל וגילה וילדיהם לעיני מרדכי בן חנוס ז"ל</p>	<p>כרכה והלחלח</p> <p>לאבי ודליה מוסאי זכות תרומתם שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית לשנים רבות וטובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ונחת ושלווה מיוצאי חלציהם</p>	<p>כרכה והלחלח</p> <p>רפואה שלימה לטובה בבדיה בשמחה (ששנה) הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ורפואה גידיו שיתחזרו לאינתה הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות ועמילות עם רעייתו רחל בת נהיית ניסים</p>
---	--	---	--	---	--

<p>כרכה והלחלח</p> <p>לירון וישר מוגדרי להרגל הולדת הבן יגה רצון שיעלה במעלות התורה והיזאה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ושנים רבות ונחת מכל יוצאי חלציהם</p>	<p>כרכה והלחלח</p> <p>רפואה שלימה לתקויה איבה-עיי בת שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריה ושסי"ה גידיה. רפואת הנפש הרפואת הגוף ותזכה לשנים רבות וטובות</p>	<p>כרכה והלחלח</p> <p>במלאת שנה להענוה הצנועה והענוה דינה (מאנדני) מוסאי בת חנה ועיזו ז"ל ז"ל האזכרה ביום ממישי יג' אייר (2026-04-30) 17:45 - בבית העלמין 18:30 - מנחה, דברי-תורה, ערבית וסעודת מצוה בבית"ח "אוהל מועד" הנשיאים 3 יבנה</p>	<p>למשפחת שלומי היקרה צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם בפטירת הצנועה והענוה אליהו שלמה בן מורו ויוסף ז"ל נפטר השבוע א' אייר נגער תנחומינו לכל המשפחה. הרופא שברירי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים</p>	<p>לעיני הצנועה והענוה רחמים דאודי בן איצו ז"ל יא' אייר פקידת שנתו</p>	<p>לעיני הצנועה והענוה מורסל מוודי בת רחל ושלום ז"ל יד' אייר פקידת שנתו</p>
---	---	--	---	---	--

<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים בכללם ל- :</p> <p>שלמה לארי בן מרים הייני הרב ניסן ישראל בן חנה מנב"ת ישראל פריגי רפאל בן מרים הייני נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הויג בת מירי מנב"ת יפה צברי בת ריחן-רחל מנב"ת שויא שרעבי בן אריה ואורית מנב"ת סימה טסה בת מרגלית מנב"ת</p>	<p>אברהם-יגל בן רעות הייני יוסף אהרוני בן ביבי הייני דוד וידי בן נרגס הכריה הייני שמואל וידי בן ביבי הייני עדנה מוסאי בת איריס מנב"ת חנה וידי בת שרה מנב"ת ישעיה נסימי בת חנה הייני דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת בהטרי ארשאבן בת נוצר מנב"ת דינה לורי בת סולטנה מנב"ת</p>	<p>לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה דינה מאנדני בת חנה ואיוז ז"ל אסתר אהרוני בת גורו ויששכר ז"ל ביבי נסימי בת סרוור ושמואל ז"ל שושנה סיפריסקי בת רבקה ז"ל אמיליה מנשין בת ברומטה ואברהם ז"ל יעקוטה כהן בת מישה ז"ל</p>	<p>מבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>	<p>מרדכי לארי ז"ל בן שלמה שיחה</p>	<p>מבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>
---	---	---	--	---	--